

[Arnth Jensen.]

for den eller den organisation, men jeg har talt som valgt repræsentant for vælgerne, og jeg har ikke blot talt for de foreninger, som tilhører min organisation, men også for alle andre foreninger, som efter min formening har været udsat for de samme overgreb som vi. Men lad mig sige til slut angående dette: nu er sagen rejst, og jeg kan forsikre Koda om, at den bliver ikke gemt hen, og det samme vil jeg også sige til de højtærede ministre, hvorunder det sorterer. Er det selve loven om forfatter- og kunstnerret, der er forkert affattet, så må man forsøge at få den ændret, så vi kan få hele forholdet rettet og i hvert fald få klare linier, og jeg ved efter udtalelser, der er fremkommet overfor mig i disse dage, at mange af dette høje tings medlemmer ser på sagen som jeg. Jeg gentager, at sagen ikke er sluttet med den debat, der har været ført her.

Også den højtærede handelsminister takker jeg for svaret om automobilfordelingen, selvom dette svar også blev afgivet efter de kendte baner. Når jeg alligevel takker, er det for det ubetingede tilsagn, som den højtærede minister gav om, at eventuelle klager til ham over fordelingen skal blive nøje undersøgt. Jeg vil sige til den højtærede minister, at jeg melder mig snarest og skal nok møde frem med navne, og det tror jeg også andre medlemmer vil gøre.

Af ministerens svar fremgik det endvidere, at der ikke var opstillet konkrete retningslinier for nævnets fremgangsmåde ved fordelingen. Må jeg i den anledning sige til den højtærede minister, at det sikkert ville interessere os alle, om der ved lejlighed, måske nu ved den kommende automobildebat i anledning af det forslag, som det ærede medlem hr. Tholstrup har stillet, blev givet en, skal vi sige udtømmende oversigt over, hvordan fordelingerne hidtil er foregået, dels efter erhverv, dels med hensyn til tildelinger til land og by o. s. v. Jeg tror, at mange vil studere dette med interesse.

Til slut takker jeg den højtærede socialminister for hans positive tilslutning til de

af mig rejste spørgsmål angående de svagføre. Jeg tilføjer, at jeg aldrig har tvivlet på, at svaret ville blive positivt.

Marie Antoinette von Lowzow: I anledning af den højtærede forsvarsministers svar på mit indlæg under finanslovdebatten her skal jeg tillade mig at fremkomme med en ganske enkelt bemærkning.

Den højtærede minister oplyser, at de i søværnet ansatte kvinder, som jeg omtalte, ganske rigtigt er ansat efter reglerne for kontorpersoneel, og at nogle, som af mig omtalt, ikke har fået kontrakt endnu. Men dette, oplyser den højtærede minister, skyldes deres utilfredshed med lønningsforholdene, og spørgsmålet er taget op til fornyet behandling i forsvarsministeriet. Jeg glæder mig over og takker den højtærede minister for denne oplysning og udtrykker håbet om, at resultatet af disse overvejelser må føre til en for disse kvinder god ordning, både med hensyn til lønforhold og fridage. Selve dette spørgsmål er jo ikke stort, selvom det for de pågældende er vitalt, men det berører eller rejser et spørgsmål, der kan blive af meget stor betydning for alle de kvinder, der vil give deres tjeneste til vort forsvar i så udstrakt grad som muligt, og jeg vil derfor udtrykke håbet om, at den højtærede minister til sin tid vil overveje en lovmæssig baggrund for en ny ansættelsesform — som f. eks. den af mig nævnte —, der er særlig tilpasset disse nye arbejdsformer for kvinder.

Johs. Christiansen: Det har ingenlunde rystet mig, at forsvarsministeren synes lidt halfornærmet over min kritik af forskellige forhold indenfor de militære domæner; dertil har jeg såmænd i altfor mange tilfælde bemærket mig den noget søvngængeragtige overfølsomhed, der synes at præge ministerens offentlige fremtræden. Ministeren taler om sur kritik i forbindelse med mine udtalelser forleden dag i tinget. Men i flere tilfælde gav den højtærede minister mig jo fuldkommen ret i det, jeg havde kritiseret, føjede endda til, at han i et par tilfælde havde grebet ind på linie med det,